

анима и недељама уназад српско јавно мњење потреса афера пријемних испита, односно "проваљених" тестова за упис у средње школе, то јест проблем обесмишљене мале матуре захваљујући чињеници да су многи ђаци већ имали решења која је наводно извесна службеница криомице изнела из штампарије, након чега су решења купована и дистрибуирана.

Да не буде забуне, на самом почетку, истаћи ћемо да је цела ова неуспешна и пропала процедура скандалозна и за сваку осуду као и за адекватне политичке консеквенце, али циљ текста је да постојећу проблематику сагледа и из још неких углова који би пружили могућност да се ствари сагледају у много другачијем и важнијем светлу!

Прво питање упућено укупној јавности гласи - какав је морално-културно-духовни ниво нашег друштва, грађанства, нације па напоследку и омладине - када постоји убеђење да ћемо куповином решења за пријемни испит купити и карту за сопствену успешну будућност? Одговор је наравно једноставан - ниво је катастрофалан и ако неко мисли да ће купљеним решењима за пријемни испит отворити себи перспективу грдно се вара. Будућност ће бити немилосрдна, друштво бескрупулозног капитализма у који срља већина човечанства па и ми, пружитиће прилику, брзима, паметнима, способнима, шампионима, али и безобразнима, спретнима, лактарошима и неморалнима. Како год било, купљена решења на тесту за малу матуру неће много помоћи.

Друго, али не мање важно питање укупној јавности гласи - зар је могуће да је сва

Зашто је халабука око пријемног испита промашена тема?

Пише: Бојан Панаотовић
уторак, 02 јул 2013 23:06

штампа преплављена натписима везаним за скандал у вези са тестовима, а да се безмало нико није забринуо над чињеницом да нам се омладина дели на фанове Цеце и Карлеуше, да је једна имала десетак хиљада, а друга сто тридесет хиљада, превасходно младих, људи на својим концертима? Дакле, културна, односно контракултурна, то јест кич вододелница код нашег младог нараштаја је да ли су за ову или ону турбо-фолк варијанту јефтине забаве лишене аутентичног уметничког садржаја.

Остатак ће бити на долазећем „ЕГЗИТ“ фестивалу дрмусајући се у ритму најшире палете дицејева, уз не мале количине марихуане, таблета и слично. Част изузецима, који су нажалост у мањини. Сходно реченом, у ситуацији у којој нам се духовна храна младих у великој мери одвија у координатама Карлеуша - Цеца - Егзит, дебата о малој матури, каква год да је, потпуно је секундарна и другоразредна. Ни матура од злата у којој би сви млади грађани Србије аутоматски постали чланови Менсе, не би нам вредела ни пет пара када имамо малочас поменуто фактичко стање!

Треће, а можда и питање за милион долара гласи - А где ће то сви ти млади људи, са матуrom или без ње, са купљеним тестовима или без њих, са мастерима и докторатима или без њих... радити? У земљи у којој већ сада имамо милион незапослених, презадужену и неликвидну привреду! Другим речима, силна друштвена енергија уложена је у проблем мале матуре, а изостаје ваљана дебата о томе - где ће та наша деца сутра радити и од чега ће живети када заврше све матуре и све факултете? Да ли ће можда неки од њих умирати од пестицида берући вишње код Куле као што су неки радници умрли пре неколико дана? Шта мислите да ли су се у судњем часу сетили теста за малу матуру?

Зашто је халабука око пријемног испита промашена тема?

Пише: Бојан Панаотовић
уторак, 02 јул 2013 23:06

Четврто питање упућено политичкој врхушци, надлежним министарствима и просветним властима гласи - да ли је неком пало на памет да у образовном систему почне младе да учи потреби да размишљају тржишно и у складу са предузетничким духом? Да ли их неко припрема на све суровије друштвене услове које доноси дивљи капитализам у коме касирке у Београду и Новом Саду носе пелене за одрасле како не би губиле време на одлазак у тоалет!? Да ли је неко систематски предочава младима да је друштво, нажалост, подељено на мало богатих, много осиромашених и веома мало оних који су између те две категорије и да ће у будућности највише шансе за успех имати они који осмисле како да врше услуге или производе робу коју ће богата мањина моћи и хтети да плати?

Прегршт је још питања од круцијалног значаја за садашњост и будућност наше заједнице, а превасходно младих људи и о њима ваља расправљати. Када би се горе наведена питања схватила на озбиљан начин и када би се постављени проблеми решавали систематски, а када би морал, врлина, резултат и предузетнички дух постали владајуће вредности, никоме не би ни пало на памет да износи тестове из штампарије, да их продаје, нити би било заинтересованих купаца.

Аутор је један од оснивача Треће Србије